

í "Sönnu-þróttis-bókunum," ritáðni af Lagmannskrif-
anum Lálau Helgersonar, uppá jarðriki;
Seygur Þorleifar, "sem var að tala við þá alla á ne-
ðribygdum, og seyja þjanda, þorsteini síni konu
Þóni Danielssini "líjandi" og "þjóf;" og Helga Þórs-
sini, "líjandi" og "þjóf" líka; þá þeir eru ennum
b..... Grundarþjendi; sem þjandinn hefur gnipt,
(umum leið og hann satti einn stöva "Þretkattinn"; sem
hann sat ni með, og þannikjöt undir;) sem einu ho-
nuga eða trúustu, sínum botnum og
vilja, ekkta vini, sem skildu ni sitja þeir með
þeir; Seygur þjandi, "eina kind beytta og við þarvar-
meytu - veistu, sem haldinn hefur verið um nokkru
aldur á neðribygdum, sem þeir mottu kaup á þrá,
að hafa satti uppá þorunnarstunni "þjandi katti" og
þannikjöt hit góða," sem þeir seld sig með á "bölun-
num þannum"; "allan samann hann ávud" þou
ar þou sínu; eins og þeir mottu þjá, að hann hefur
"þmækk" konum uppá kottinu á þjer; "esur þann
þeir seldu þá ekkji "bölunni"! og gaf þorleifi,
Þóni og Helga á "þjantana" með "kattinum" og "þann-
ikjuni"; þou bæði "kattinn" og "þannikjöt"; mang-
"þjantur"; þegar þjandi "þreit þou bæði á þann", og
bæði þannikjöt með "ávud" = "kattinum" og "þannikjöt"
enn þá "þjantur" hönd þeirja, þannant og
dýrkallinn ijt þá upp áttu, sem skjoti stöð á eft-
ri; hann hefur þarjot á þeim þ. sem stöðu allir